

skal kunne videregive oplysningerne. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Hvad har ministeren gjort, for at hærens udsendte og Udenrigsministeriets udsendte rent faktisk får at vide, hvad det er for nogle vilkår, disse kvinder handles under? Har ligestillingsministeren taget initiativ i den retning, således at der er et fælles grundlag, efter hvilket de overordnede eventuelt kunne fortælle de underordnede om, hvilken udnyttelse disse kvinder udsættes for?

Socialministeren og ministeren for ligestilling

(Henriette Kjær):

Nej, jeg har ikke taget nogen initiativer i forhold til hærens udsendte eller Udenrigsministeriets udsendte.

Men jeg forventer stadig væk, at man i et ansættelsesforhold, og når man bliver udsendt, er klar over fra den overordnede side, hvad der forventes af én.

Anne Bastrup (SF):

Ministeren var meget forarget og meget vred sidste forår og fik mange flotte overskrifter på det. Skal jeg fortolke hele det her forløb på den måde, at ligestillingsministeren simpelt hen har fået vredet armen om af forsvarsministeren? Han ville ikke være med til det, og så er ministeren så svag, at hun ikke kan gennemføre det, som ministeren i virkeligheden ville. Er det sådan, jeg skal fortolke det?

For ministeren bliver ved med at sige, at de overordnede bare skal fortælle de underordnede, hvad staten mener – men når staten ikke mener noget? Staten mener jo i virkeligheden, at når man kan købe prostituerede her i Danmark, skal man også have lov til at købe prostituerede i de lande, hvor vi i øvrigt har udstationerede soldater, vel vidende, at langt de fleste af lige præcis de kvinder er udsat for grov udnyttelse.

Kan ministeren slet ikke selv se, at der er forskel på, hvordan man udnytter kvinder herhjemme, hvis det er danske kvinder, og så derude? Der er nogle typer af kvindehandel i bl.a. Grækenland, og hvilke informationer har ministeren tænkt sig at give hæren omkring det?

Socialministeren og ministeren for ligestilling

(Henriette Kjær):

Jeg må sige til fru Anne Bastrup, at hun er ude i et obskurt scenario med hensyn til, at jeg skulle have fået pålæg fra forsvarsministeren om, at jeg ikke skulle sende de her retningslinjer ud. Man

kan spørge sig selv, hvad han skulle have imod det.

Men jeg vil ikke lave kampagner eller retningslinjer, jeg ikke selv tror på. Jeg synes, det er overdoing.

Jeg vil også gerne rette den misforståelse, at jeg i foråret 2002 var i aviserne og fik nogle flotte overskrifter. Det gjorde jeg ikke. Det har hele tiden været internt i ministeriet, at man har arbejdet med at se, om man kunne lave nogle retningslinjer inspireret af den norske model »business med bukserne på«. Og det arbejde er så foregået lige så stille og roligt.

Det har været syltet, kan man sige, under det danske EU-formandskab, fordi vi havde travlt med at lave mainstreaming og andre ting, og derfor var det ikke prioriteret. Da vi var ved at være færdige sidst på året, traf jeg så en politisk stillingtagen til spørgsmålet og sagde: Jeg ønsker ikke, at der skal laves retningslinjer på det her område.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes stadig, ministeren mangler at redegøre for, hvad årsagen er til herresvinget, altså fra at mene meget sikkert, at det vil man gøre, til at ende et sted, der hedder, at det vil man så ikke alligevel.

Det er muligvis ikke forsvarsministeren, men hvem er det så, der har tvunget ministeren til et andet synspunkt? Er det en af de andre ministre? Eller hvem er det?

Hvad er det for overvejelser, ministeren har gjort sig fra den sikre udmelding om, at det her måtte man lovgive om, til, at nu er det bare en formanende finger, der siger, at det skal I så vidt muligt helst lade være med, for det er ikke så godt? Det er ikke det mest virkningsfulde middel, ministeren har.

Hvad er årsagen til herresvinget? Hvorfor det voldsomme sving i løbet af så kort tid?

Kl. 13.50

Socialministeren og ministeren for ligestilling

(Henriette Kjær):

Jamen der er jo sådan set ikke noget herresving. Ligestillingsafdelingen har arbejdet med de norske regler og set på, om det var noget, vi kunne bruge i Danmark. Det har vi fortalt pressen om at vi er begyndt at se på. Hvad de så har lavet af overskrifter, kan jeg ikke tages til indtægt for. Jeg har heller ikke udtalt mig i den sag.

Jeg har svaret på nogle spørgsmål fra hr. Jann Sjursen gående på handlede kvinder, men jeg